

Pan Otakar Němec - scénář (koncept)

1.vstup (Lukáš):

Otakar Němec se narodil 8.března 1935 v Klatovech, kde prožil prvních deset let svého života. V šesti letech zde za Německé okupace nastoupil do první třídy.

10 sec.

1.

2.

Pan Němec:

1:10-1:55

My jsme už byli od první třídy rozdělení na dvě skupiny, to je, kdo byl světlolvasý a modrý oči, tak seděl v jiné oblasti a druzí v jiné oblasti. Byly chlapecké školy a byly dívčí školy. To nebylo pohromadě jako teď. A tam jsme měli první hodinu hlavně němčinu, protože to byla taková snaha nás převychovat všechny. A žádný takový nějaký úlevy nebyly, byla rákoska a klečení na stupínku. Kdo to nevěděl něco, tak nastavil ruku a dostal.

45 sec

2.vstup (Baška):

Nacisté neměli v oblíbě Židy. Pan Němec už v takhle nízkém věku přišel o některé své spolužáky a kamarády, kteří s ním chodili do třídy.

9 sec.

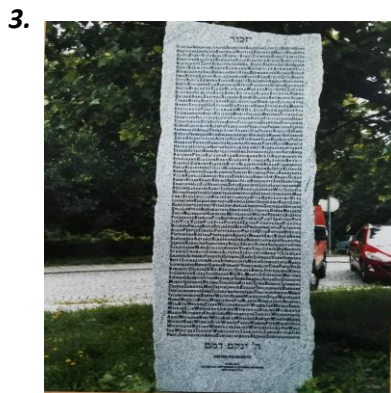
Pan Němec:

5:39 -5:55

a najednou oni zmizeli, nešli do školy, nebyli ve škole. Tak jsem se ptal doma a oni mi řekli, že se odstěhovali. Tenkrát jsem to nechápal, že jo, odstěhovali se. Jenže oni to byli židovského vyznání

6:03-6:16

oni je odvezli do Terezína, to jsem se dozvěděl až po válce, když jsem po nich pátral. No a z toho Terezína bohužel je odvezli do Aušvic a tam je zavraždili.

29 sec

3.vstup (Jirka):

Když chodil do 4.třídy přišel jeden z jeho nejhorších zážitků.

4 sec.

Pan Němec:

28:26 -28:44

Nejhorší bylo při bombardování, protože to jsem nevěděl vůbec. To to hučelo a jenom to takhle nadskakovalo. A já jsem byl ukrytej pod oتمانem, jestli víte co to je oتمان je – pod postelí, to byl můj kryt, protože maminka ta v té době byla v práci, táta taky.

18 sec.

4.vstup (Anička):

Ke konci války přijeli do Klatov Američtí vojáci. Na setkání s nimi vzpomíná pan Němec s úsměvem dodnes.

8sec.

Pan Němec:

14:35 – 15:15

A teď samosebou jsme jim taky něco kradli. Protože potřebovali jsme zjistit co to je. A jednou, to musím jako říct, to bylo velmi pro mě kruté. Našli jsme konzervu a nevěděli jsme co to je. Tak se to otevřelo a byl to takovej prášek zajímavěj no. Bylo to dobrý, jenže jsem nevěděl, že to je ani ostatní, že to je kakao. Jak jsme si to takhle dali do úst, tak se mi to zacpalo jako takovej knedlík a nemohli jsem ani pořádně dýchat, aby jsem se neudusil sakra. Tak takovýhle zážitky jsem měli.

40 sec.

7.

8.

Renča:

Pan Němec se po válce přestěhoval do Mariánských Lázní, zde zažil ještě odsun německých obyvatel a první poválečné roky, kdy navštěvoval naší Základní školu Jih. Vystudoval a založil rodinu. Žije zde dodnes. Byli jsme moc rádi, že jsme jeho vyprávění měli možnost poslouchat.

13 sec.

Celkem : 2 min 93 sec

9.

